

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η αὐτοβιογραφία τοῦ Ἀλεξάνδρου Πάλλη. Μὲ λίγες γραμμὲς. Ὁ ἀντιδηλιγνισμὸς τοῦ. Ἡ ἀκεραιότης τοῦ Μαρούδα. Τὸ μπλιλλιεῖται τοῦ Τσιριμάνου. Στὸ καλὰ τῶν ἀχρηστών! Ὁ θυμὸς τοῦ Γιάννου. Ὁ Γαβριηλίδης γιὰ τὸ Γρανίτσα. Ἡ Ἑλληνική, ἀλλὰ ἀρσενική Χαλιμᾶ. Ἡ «Κοκέτες» τοῦ κυκλοφοροῦσαν...σὲ φυλλάδια. Ὁ κ. Λεβίδης ἐξεγείρεται.

ΙΑ τὸν πρό ὀλίγου ἀποθανόντα λογογράφου Ἀλεξάνδρου Πάλλη ἐγράφησαν πολλά. Νομίζουμε ὅμως πὺς τὴν πὸ καλὴ βιογραφία τὴν ἐγινε ὁ ἴδιος γιὰ τὸ ἑαυτό του, λίγον καρὸ πρὶν νὰ πεθάνῃ.

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας, δημοσιεύομεν ἐδῶ τὴν αὐτοβιογραφία του αὐτῆ :

«Γεννήθηκα στὸν Πειραιᾶ, στὰ 1851. Εἶμαι ἀπὸ τὰ Γιάννενα. Σπούδασα στὸ Γυμνάσιο, στὴν Ἀθήνα, καὶ λίγους μῆνες στὸ Πανεπιστήμιο, ὡς φοιτητὴς τῆς φιλολογίας.

Στὰ 1869 πῆγα στὸ Μάντσεστερ κ' ἔγινα ἐμπορ.

Στὰ 1875 πῆγα στὴ Βουδαπέστη, ὅπου ἔμεινα ὡς τὸ 1894, ἔμπορος πάντα. Ἀπὸ τότε κατακτῶ στὸ Ἀλβερσουλ κ' ἀπ' τὸν καρὸ γιὰ δύο ἔτη ὀστέρα ἀπὸ τὸν πόλεμο τοῦ 97 εἶχε ἀκόμα ὁ Διηγήσιμος ὁπαδοῦς στὴν Ἑλλάδα. Ἐκάνενα ὄνειρο στὸν κόσμο, ἐξὸν τὰ πένη πτιδιά μου. Αὐτὰ εἶν' ἑλα—ὄσπου νὰ πεθάνω».

Πολλὰ εἶνε τὰ ἀνέκδοτα ποὺ διηγούνται γιὰ τὸν πρό μικροῦ ἀποθανόντα ἀπόστρατον ἀξιωματικῶν τῆς Χαροφυλάξεως, τὸν μακαρίτην Ἰ. Μαρούδα, ὁ ὁποῖος, μετὰ τοῦ Μπαζαράτζη, ἦταν ἕνας ἀπ' τοὺς μεγαλειότερους ἐχθροὺς καὶ ἐκώκτας τῶν καταπολῶν τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀπ' δια τοῦ τ' ἀνέκδοτο, ἀναφέρομεν ἕνα, χαρακτηριστικὸ τῆς ἀκεραιότητός του ὡς ἀστυνομικοῦ :

Μιά φορὰ, ποὺ ἦταν ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ὁ μακαρίτης Τσιριμάνος, ἔστειλε στὸ Μαρούδα, ἀστυνομικὸ διευθυντὴ τῶν Ἀθηνῶν, ἕναν ἐνομοτάχην κ' ἔνα μπλιλλιεῖται συστατικὸ, παρακαλοῦντάς του νὰ κἀτι ὑπερ τοῦ προστατευομένου του.

Ὅταν ὁ ἐνομοτάχης παρουσιάσθηκε στὸ Μαρούδα καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ μπλιλλιεῖτο τοῦ ὑπουργοῦ, εἶδε μὲ ἔκπληξί του νὰ τὸ ξεσκέλι καὶ νὰ τοῦ λῆη :

—Ποῦς εἶνε αὐτὸς ὁ Τσιριμάνος; Ἐγὼ δὲν ἔχω κανένα Τσιριμάνο...

Ὁ ἐνομοτάχης τᾶχασε.

Ὁ ἴδιος ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης... τόλμησε νὰ πῆ.

—Πῶς; εἶπε θυμωμένος ὁ Μαρούδας. Ὁ κείνος ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἔλεγε; Ὁ ἴδιος τῆς Δικαιοσύνης δὲν γράφει ποτὲ τέτοια μπλιλλιεῖτα. Πῆγανε ἀπὸ δῶ, γιὰ νὰ μὴ σὲ τιμωρήσω!..

Καὶ πῆρε τὰ κομμάτια τοῦ ξεσκέλιθέντος ἐπισκεπτικοῦ, τὰ ἀποξέσχεσε καὶ τᾶφριξε στὸ καλὰ.

Τρομαγμένος ὁ ἐνομοτάχης, ἔφυγε καὶ πῆγε καὶ τὸ εἶπε δια τὸν ὑπουργόν.

—Καλὰ, εἶπε ὁ μακαρίτης Γιάννου, θυμωμένος. Ἐνῶσα σου καὶ θὰ τὸν ξαχίσω κ' ἰγὼ!..

Ξωμακρὸς ἦρε νὰ τὸν παραλάβῃ καὶ νὰ τὸν δδρηγήσῃ στὸν φόν Μπρέντο. Ἡ συνάντησις τοῦς ἦταν ὑπερβολικὰ θεαμῆ. Ὁ Χόλμερ ποὺ διηγῆθηκε πὺς εἶχε ἀποστήσει τὸ σχεδίαγραμμα καὶ τί κόπος εἶχε καταβάλει ὄσπου νὰ φτάσῃ στὸ Βερολίνο. Ὁ φόν Μπρέντο τὸν ἄκουε προσεχτικὰ.

—Ἐπειτα ποὺ εἶπε ἄραγα μ' ἀπάθεια :

—Τὰ συχαρητήριά μου, Οὐίλλιαμ Χόλμερ! Ἐίσαστε ἕνας ἀνηφορὸς μὲ φαντασία. Κοίμα μονάχα ποὺ δὲν καταλάβατε δι' ἡ δημοφῆ Ἀδέλα Πέτροβιτς ὡς εἶχε στίσιμα μὲ περιφάνη παρὰ, στὴν ὁποία πιστήκατε ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸ ἔθλο σας...

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ
ἸΡΧΙΞΕ Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΟΥ Γ' ΑΡΙΣΤΟΥΡΗΜΑΤΟΣ,
ποὺ σὰς χαρίζε τὸ «Μπουκέτο» καὶ ἡ «Οἰκογένεια»
,,Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ"
Τοῦ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΟ
Ἐπίσης συνεχίζει ἡ διανομὴ τῶν Α' καὶ Β' βιβλίων μας
«ΚΑΤ' ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΗΡΕΣ»,
Τοῦ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΚΑΡ
καὶ
«Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ»,
Τοῦ ΔΟΥΜΑ, οὐο
Παρακαλοῦνται ὁ ἀναγνώστης τῶν περιοδικῶν μας νὰ ἀπευθίνοι νὰ παραλάβουν τὰ βιβλία τῶν ἑταίρων, διότι ἡ ζήτησις εἶνε μεγάλη καὶ πρωτοφανὴς καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἐξαντληθοῦν ἐνὸς ὀλίγων ἡμερῶν καὶ αὶ 20 χιλιάδες σωματίων, ποὺ ἐτοιμάσαμε.

Καὶ εἰπεὶ τὸ βιβλίον ἦταν μεγάλον, πέρασε τόσος καρὸς, ὄσπου νὰ ...συμπληρωθῇ, ὡστε ἡ ὑπόθεσις λησιμονήθηκε!..

Ὁ βουλευτὴς Κεραλληνίας Ἀθαν. Τυπάλδος - Μπασιᾶς, ἐγράφηκε, κατὰ τὸ 1910, μιά βιογραφία καὶ κριτικὴ τοῦ ἔργου τοῦ μεγάλου Ἰταλοῦ Καρδούτσι, μετ' ἡν ληστογραφία ψυχῆ του καὶ τῆ ληστογραφία μορφῆς του, γιὰ τὴν ὁποία μίλησε μάλιστα καὶ στὴ...Βουλή μὲ μέρα.

Ἀπ' αὐτὴ τὴν παράδοξη κοινοβουλευτικὴ ἀγύρεση τοῦ Μπασιᾶ γιὰ τὸν Καρδούτσι, στὴ Βουλή, ἔλαβε ἀφορμὴ ὁ Γαβριηλίδης νὰ γράψῃ :

Ὁ βουλευτὴς κ. Μπασιᾶς, ὁ διὰ τὸς καὶ τὸς ἀνδραγαθισμοῦς παράδοξος Κεραλληνικός τύπος, εἶνε διαρκῆς μέλητα, ἐργασία, κίνησις καὶ...λησι. Καὶ τὰ προφάνει δια. Κομμάται, τᾶρα; Περί αὐτοῦ ἀμφιβάλλομεν!..

Πρὸ τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου, οἱ τότε καθηγηταὶ τῆς Ἱατρικῆς στὸ Πανεπιστήμιο ἡμῶν, μεταξὺ τοῦς, περισσοτέρου γνωστοὶ μὲ τὰ παρατσώκλια τοῦς, κατὰ μὲ τὰ ὄνόματά του.

Ἀπεκαλοῦντο δηλαδὴ ἀνακαριεταῦ τοῦς :

Ὁ «Κοκλέης», ὁ «Κουφός», ὁ «Καμπετῆς», ὁ «Κορμανταῖος», τὸ «Ὀμοιομιπῆς», τὸ «Κολοῦρος», κ.λπ.

Πάντα ταῦτα ἀπὸ ἐφημεροῖδα τῆς ἐποχῆς ἐφαρμόζομεν...

Z. B. ΛΑΚΡΟΥΑ